

Protocolul Chord

Vrabie Victor, B6

Introducere

Chord este un protocol și un algoritm pentru rețelele peer-to-peer care utilizează tabele hash distribuite. Un tabel hash distribuit păstrează perechi (cheie, valoare), mapând chei în fiecare nod care este responsabil să depoziteze obiectul valoare. Chord specifică cum anume asignăm unui nod o cheie și cum căutăm valoarea corespunzătoare cheii după cheie.

Descriere detaliată a protocolului

Inelul Chord și funcția hash

Fie un m – număr întreg astfel încât numărul maxim de noduri în rețea să nu depășească 2^m , atunci nodurilor și respectiv cheilor li se vor asigna valoarea unei hash-funcții peste cheie și respectiv peste nod (peste IP-ul nodului) păstrând ultimii m biți din valoarea furnizată de hash-funcție. Avem nevoie de o funcție hash persistentă (probabilitatea unei coleziuni este neglijabilă și care formează o distribuție uniformă a valorilor în spațiu de căutare) care să garanteze unele proprietăți pentru a putea utiliza cu siguranță protocolul considerând că are un grad înalt de eficiență.

Ca funcție hash va fi utilizată funcția SHA1 din biblioteca *openssl/sha.h*

Nodurile, respectiv cheile vor fi etichetate cu un identificator de la 0 la $2^m - 1$ (cu m suficient de mare pentru a evita coleziunile).

Fiecarui nod îi va corespunde un nod succesor (fie n nodul, atunci n .succesor este succesorul lui n în ordine anti-trigonometrică pe inelul format de spațiul de distribuție a cheilor (0 la $2^m - 1$), respectiv un predecesor (n .predecesor) primul nod care apare în ordine trigonometrică.

Succesorul cheii k este nodul care are ID (eticheta corespunzătoare lui) k sau următorul după k în sensul anti-trigonometric. Deci pentru depistarea nodului care mapează valoarea cheii k este necesar un sir de apeluri recursive care oferă o complexitate de $O(N)$ (pentru a depista o cheie va fi necesar să trimitem mesaje tuturor nodurilor din rețea). Pentru a câștiga în eficiență se introduce așa numitul *finger_table* despre care se va expune în continuare.

Finger table și calcularea lui

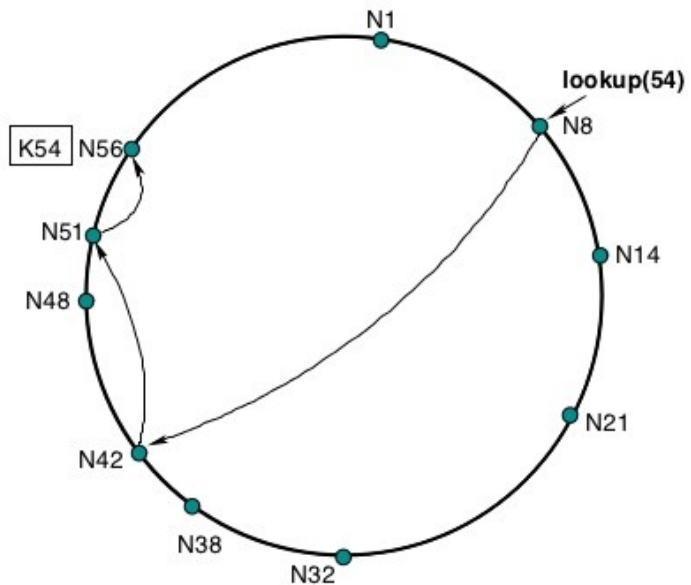
Utilizarea trucului cu *finger_table* permite atingerea unei limite maxime de $\log N$ mesaje transmise nodurilor din rețea pentru a depista o cheie.

Pentru căutarea eficientă, specific în continuare semnificația acestui tabel: $\text{finger_table}[i] = \text{succesorul cheii } n + 2^i \pmod{2^m}$ ($0 \leq i < m$). Astfel, succesorul lui n este dat de $\text{finger_table}[0]$.

Chord protocol

```
// ask node n to find the successor
// of id
n.find_successor(id)
  if (id ∈ (n, successor))
    return successor;
  else
    n' = closest_preceding_node(id);
    return n'.find_successor(id);

// search the local table for the
// highest predecessor of id
n.closest_preceding_node(id)
  for i = m downto 1
    if (finger[i] ∈ (n, id))
      return finger[i];
  return n;
```


În imaginea de mai sus este prezentat pseudo-codul aplicabil pentru determinarea eficienta a succesoul unei chei.

Studiem acum finger_table-ul corespunzător nodului N8:

Aici $m=6$, deci avem pe inel valori din intervalul $[0;63]$;

$\text{finger_table}[0] = \text{succesorul lui } (8+2^0) \bmod 64 = \text{succesorul lui } 9 = 14$

$\text{finger_table}[1] = \text{succesorul lui } (8+2^1) \bmod 64 = \text{succesorul lui } 10 = 14$

$\text{finger_table}[2] = \text{succesorul lui } (8+2^2) \bmod 64 = \text{succesorul lui } 12 = 14$

$\text{finger_table}[3] = \text{succesorul lui } (8+2^3) \bmod 64 = \text{succesorul lui } 16 = 21$

$\text{finger_table}[4] = \text{succesorul lui } (8+2^4) \bmod 64 = \text{succesorul lui } 24 = 32$

$\text{finger_table}[5] = \text{succesorul lui } (8+2^5) \bmod 64 = \text{succesorul lui } 40 = 42$

Simulam acum căutarea cheii K54 în rețea dacă apelul de căutare se face din nodul N8:

1. Mai întâi privim dacă cheia nu se afla între nodul curent și succesorul lui în acest caz succesorul cheii cautate ar fi fost succesorul nodului curent, deoarece 54 nu se încadrează în intervalul $(8;14]$.
2. Căutam în finger_table cea mai mare valoare (în sensul deplasării dinspre nodul curent în sens antitrigonometric) care este în intervalul $[\text{nod curent}; \text{cheie căutată}]$; în cazul nostru căutam cea mai mare valoare din finger care se încadrează în intervalul $[8;54]$ care este 42 și deci continuăm căutarea succesorului din nodul 40 care devine nod curent; revenind iar la pasul 1.

3. Deoarece 54 nu se încadrează în intervalul [42;succesorul lui 42=48], trecem la pasul 2 și obținem un nou nod 51 extras din tabela `finger_table` corespunzătoare nodului 42. Deja 54 se încadrează în intervalul [51;succesorul lui 51=56], și deci succesorul cheii 54 este 56 deci valoarea corespunzătoare cheii 54 va fi stocată la nodul 56 (nodul poate stoca fisier, și cheia corespunzătoare fisierului poate fi valoare hash-funcției peste numele fisierului sau peste conținutul fisierului în caz că există mai multe fișiere cu acest nume).

Dinamismul apariției nodurilor

Deoarece o rețea peer-to-peer este una foarte dinamică, care permite intrarea în rețea a unor noduri și deconectarea altora, trebuie ca conectarea unui nod și stabilirea informației necesare lui pentru a putea exista în rețea să se efectueze eficient și respectiv la plecarea unui nod din rețea restabilirea legăturilor dintre celelalte noduri existente.

Pseudo-codul pentru operație de join și de stabilizare este dat mai jos:

```
n.create()
    predecessor = nil;
    successor = n;

// join a Chord ring containing node n'.
n.join(n')
    predecessor = nil;
    successor = n'.find_successor(n);

// called periodically. n asks the successor
// about its predecessor, verifies if n's immediate
// successor is consistent, and tells the successor about n
n.stabilize()
    x = successor.predecessor;
    if (x ∈ (n, successor))
        successor = x;
    successor.notify(n);

// n' thinks it might be our predecessor.
n.notify(n')
    if (predecessor is nil or n' ∈ (predecessor, n))
        predecessor = n';

// called periodically. refreshes finger table entries.
// next stores the index of the finger to fix
n.fix_fingers()
    next = next + 1;
    if (next > m)
        next = 1;
    finger[next] = find_successor(n+);

// called periodically. checks whether predecessor has failed.
n.check_predecessor()
    if (predecessor has failed)
        predecessor = nil;
```

Pentru mentinerea rețelei la performante constante este necesar periodic de a apela din fiecare nod procedura de stabilizare care restabilește legăturile și tabelul `finger_table` pentru fiecare nod, obținând astfel o rețea adaptabilă.

Un alt aspect important al acestui protocol este măsurile luate în cazul în care cade un nod din rețea fără ca să anunțe ieșirea. Netratarea acestui caz ar duce la pierderea unor obiecte importante care sunt stocate la nodul în cauză, și deci Chord prevede să păstreze multiplicat fișierele fiecărui nod astfel putându-se de restabilit fișierele care au căzut să fie stocate de nodului în cauză. (mai multe detalii vor fi adăugate în faza de implementare).

Intrarea în rețea a unui nod nou se face prin generarea unui număr random și aplicarea asupra lui a unei hash-funcții astfel obținându-se eticheta noului nod, după care se execută transmiterea unui mesaj către un nod deja inclus în rețea pentru a căuta succesorul corespunzător nodului care urmează să fie introdus și completarea în continuare a datelor necesare existenței nodului în rețea (`finger_table`, succesorul, predecesorul, valorile stocate care intra în responsabilitatea noului nod).

Amintesc faptul că atunci când un nod intră în rețea, succesorul lui este obligat să cedeze valorile corespunzătoare cheilor care sunt prevăzute de algoritm ca să fie gestionate de nodul nou introdus, și atunci când un nod părăsește rețeaua și anunță acest fapt atunci succesorul său este obligat să preia datele gestionate de nod și să le gestioneze el în continuare (cazul când un nod părăsește rețeaua din cauza unei erori, nu se pot lua măsuri asupra acestui fapt decât dacă replicăm valorile gestionate de el, ceea ce va complica mult implementarea acestui detaliu).

Detalii de implementare

Funcția hash utilizată este SHA1 implementată în biblioteca `openssl/sha.h` și se utilizează în felul următor: pentru fiecare nod concatenez într-un șir de caractere IP și PORTUL nodului respectiv, aplicând ulterior funcția SHA1 și returnând 8 octeți din rezultatul returnat de funcție :

```
int eticheta(char * s1, char * s2)
{
    static char s[30];
    static char hash[30];
    s[0]=0;
    strcat(s,s1);
    strcat(s,":");
    strcat(s,s2);
    SHA1(s,strlen(s),hash);
    //utilizez primii 8 biti din hash
    return (hash[0]+256)&(255);
}
```

Aceeași funcție o utilizez și pentru a afla cheia respectivă pentru o pereche (trebuie să menționez că o pereche înseamnă 2 șiruri de caracter nume prenume pentru a demonstra funcționalitatea protocolului).

Fiecare nod are partea sa de server TCP concurent:

```
pthread_mutex_lock(&lock);
if ((nod_partener=accept(sock, (struct sockaddr *)&adr, &len))<0)
{
perror("eroare la apelul accept");
exit(-1);
}

    thread[(int) arg].client=nod_partener;
pthread_mutex_unlock(&lock);
```

Utilizez o variabila partajata de toate thread-urile care imi asigura accesul mutual la zona de accept si pentru a evita ciocnirile thread-urile pe memoria partajata utilizez un vector de structuri un aloc memorie suficienta ,astfel incat fiecare thread stiindu-si id-ul are acces exclusiv la memoria alocata fiind al id-lea element din vectorul de structuri:

```
typedef struct thread_data
{
pthread_t id;
uint32_t client;
node nod;
char msg[30];
char op;
uint32_t k;
} _th;
```

```
_th thread[100];
```

Implementez multe operatii, si uniformizez trimiterea de mesaje. Pentru un string char msg[30]:
<cod operatie pe 1 byte><4 bytes eticheta><IP[0] pe 4 bytes><IP[1] pe 4 bytes><IP[2] pe 4 bytes><IP[3] pe 4 bytes><PORT pe 2 bytes>

Mesajele se trimit cu ajutorul functiei *void trimite_mesaj(struct sockaddr_in * adresa_nod, char * msg);* care primeste adresa destinatarului si mesajul si in spate se face un connect cu tratarea eroarilor respective si scrie rezultatul obtinut in aceeasi zona de memorie care coincide cu zona mesajului de trimis.

Alte functii implementate:

```
void impacheteaza(char * msg, char cod_operatie, uint32_t eticheta, uint32_t * IP, uint16_t PORT);
```

```
void despacheteaza(char * msg, char * code_operatie, node * t_node);
(are loc serealizarea mesajelor)
```

Functii care sunt apelate la crearea thread-urilor:

```
void creat_thread_i(int i);
```

```
void * thread_nou_pentru_citire_comenzi(void *);
```

Concluzie:

Protocolul Cord este o solutie eleganta si usor implementabila pentru o retea distribuita descentralizata. Tin sa amintesc ca acest protocol sustine operatii a caror complexitate este usor demonstrabila si ca cu o foarte mare probabilitate, rămâne robust si scalabil.

Bibliografie:

[https://en.wikipedia.org/wiki/Chord_\(peer-to-peer\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Chord_(peer-to-peer))

<https://pdos.csail.mit.edu/papers/ton:chord/paper-ton.pdf>